

Թ. ՏԱՐԻ, ԹԻԻ 1 - 3

ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

ՅՈՒՆՈՒԱՐ - ԱՊՐԻԼ 1938

Ա Ն Տ Ի Պ Է Զ Ե Ր

ՈՒՓԱՅԷՆ ՊԱՏՎԱՆԵԱՆԻ ՄԷԿ ՈՏԱՆԱՊՈՐ ԵՐԳԻԾԱՆՔԸ

Հետեւեալ գրութեամբ որ ցարդ անտիպ մը նայած է եւ որուն հեղինակին ձեռքով գրուած օրինակը բարեկամի մը կողմէ ինծի հաղորդուեցաւ, մին է այն երգիծական էջերէն (արձակ եւ ոտանաւոր) զոր Ռաֆայէլ Պատկանեան Նոր Նախիջևանի բարբառով շարադրած է եւ որոնց շատերը հրատարակած է Սիւլիւս ծածկանունով: Խայթող հեղինակի մամբ լի այդ էջերը մեծանուն բանաստեղծին գործին մէջ որոշ ու կարեւոր բաժին մը կը կազմեն: Ներկայ երգիծանքին մէջ, որ ամենէն բնորոշներէն մին է, Գամառ-Քաթիպա իր սլաքներուն իբր թիրախ առած է Նոր-Նախիջևանի իր ժամանակակից

յայտնի անձնաւորութիւններէն մին Սերոբ Յարութիւնեան, հմուտ ու խորամանկ մարդ, լաւ ուսերէն զիտցող, տիրամուլ ու ճարպիկ տեսնող մը ամիրայ, որ իբր Նոր-Նախիջևանի քաղաքային վարչութեան քարտուղար՝ երեսուն տարի շարունակ քաղաքին մէջ ցանկացած է եւ գրեթէ միշտ յաջողած է ամէն ինչ իր ուղածին պէս դարձնել: Իմ վաղեմի բարեկամ Ռուբէն Բերբերեանն է որ այս տեղեկութիւնները տուաւ ինծի, ինչպէս եւ բացատրութիւնները Նոր Նախիջևանի տեղական բարբառի բնորոշ բառերուն:

Ա.Զ.